

Δημοκρατικός Συναγερμός

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής Λευκωσίας

16 Μαρτίου 2006

Το βασίλειο της Κύπρου

Το Εθνικό Συμβούλιο δεν είναι θεσμικό όργανο της κυπριακής Πολιτείας. Η σύγκλιση και λειτουργία του δεν προβλέπεται δηλαδή από το Σύνταγμα της χώρας. Αποτελεί τυπικά, ένα εξωθεσμικό – συμβουλευτικό Σώμα και ουσιαστικά συγκροτείται από τους αρχηγούς ή εκπροσώπους όλων των κοινοβουλευτικών πολιτικών δυνάμεων. Λειτουργήσε για πρώτη φορά το 1974 όταν οι ιδιάζουσες τραγικές συνθήκες επέβαλλαν συναινετικούς χειρισμούς, στη διαχείριση του Κυπριακού. Η μακροβιότητά του αποτελεί πολιτικό φαινόμενο στον ευρωπαϊκό χώρο. Επιδεικνύει «αντοχές» και μοναδική λειτουργική προσαρμοστικότητα. Το Εθνικό Συμβούλιο διανύει πλέον τα τριάντα-δύο χρόνια λειτουργίας. Η δυναμική του πηγάζει από τη νομιμοποίηση που του δίνει η απόλυτη πλειοψηφία του κυπριακού λαού. Ο κύπριος πολίτης επιθυμεί και θέλει τη λειτουργία αυτού του άτυπου συλλογικού οργάνου. Στη συλλογική συνείδηση, η σύναξη των πολιτικών αρχηγών στο Προεδρικό έστειλε καθησυχαστικά μηνύματα και υπάκουε στη λαϊκή εντολή για εθνική ενότητα.

Σήμερα, η ιδιομορφία του Εθνικού Συμβουλίου είναι και πηγή των αδυναμιών του. Ο εξωθεσμικός – συμβουλευτικός του ρόλος έχει ανάγκης προσαρμογής, στα νέα δεδομένα που επιβάλλουν οι πολιτικές πραγματικότητες της Κύπρου του 21^{ου} αιώνα. Αυτές τις αδυναμίες επεσήμαναν στο σύνολό τους, οι πολιτικές δυνάμεις. Πολλοί πολιτικοί ηγέτες κατέθεσαν σχέδια αναμόρφωσής του. Η σταδιακή απαξίωση του «Σώματος» από την Κοινή Γνώμη ήταν εδώ και καιρό, ορατή. Επί Προεδρίας Γλαύκου Κληρίδη, αυτές οι «παραμορφώσεις» ήταν λιγότερο διακριτές λόγω και του κύρους που προσέδιδε το πολιτικό του εκτόπισμα. Στην τριετία Τάσσου Παπαδόπουλου, ωστόσο, η φθορά υπήρξε ραγδαία γιατί δεν υιοθετήθηκαν οι αναγκαίες τομές, γιατί έγινε φορέας σκοπιμοτήτων. Επιτράπηκε, δυστυχώς, να καταστεί το Εθνικό Συμβούλιο, φορέας μικροκομματικών και μικροπολιτικών

σκοπιμοτήτων, πλατφόρμα λασπολογίας επί αντιπάλων και διασυρμού της αντίθετης άποψης. Από σύμβολο ενότητας, η σύναξη των πολιτικών ηγετών στο Προεδρικό εκφυλίστηκε σε «περδίκειον γουμάν» και αφορμή κατασυκοφάντησης της αντιπολίτευσης. Κάποιοι βολεύτηκαν με αυτό το κατάντημα και ελπίζουν σε διαιώνισή του ώστε να μην δίδουν λόγο για την αποτυχία τους να διαχειρισθούν το Κυπριακό.

Όλοι, όμως, οι ηγέτες συμφωνούν ότι οι συνεδριάσεις και ο τρόπος λειτουργίας του Εθνικού Συμβουλίου δεν ανταποκρίνεται στις προσδοκίες του θεσμού. Σε παλαιότερα άρθρα μας αποκαλύψαμε και τους τρόπους που διάφοροι πολιτικοί της συμπολίτευσης «διαρρέουν» ευφάνταστα σενάρια, σε πρόθυμους δημοσιογράφους για να δαιμονοποιήσουν την ηγεσία του ΔΗΣΥ. Οι αντοχές που επιδείξαμε απέναντι σε τέτοιου είδους συμπεριφορές είναι ανάλογες της σοβαρότητας που μας διακρίνουν σαν κόμμα. Η μακροχρόνια όμως ανοχή έπληξε στο τέλος τον θεσμό, τα πραγματικά συμφέροντα του λαού αλλά και την Δημοκρατία. Το Εθνικό Συμβούλιο πρέπει να διαδραματίσει τον ρόλο που του ανήκει, γιατί έπονται τα δύσκολα επί του Κυπριακού. Η αναστολή της παρουσίας μας, στις συνεδρίες του Εθνικού Συμβουλίου δεν ήταν μια στιγμιαία απόφαση. Υπήρξε προϊόν ωρίμου σκέψεως και προβληματισμού. Άλλωστε, ποτέ δεν επιδείξαμε έλλειψη θάρρους και παρρησίας. Η αποχώρησή μας είναι μια πολιτική κίνηση, έντονης διαμαρτυρίας που σκοπό έχει να υποδείξει την ανάγκη εξυγίανσης. Το αποτέλεσμα ήταν να ταρακουνηθούν όσοι ευθύνονται για τον ξεπεσμό ενός συμβόλου συνεργασίας. Αναγκάσαμε τον Τάσσο Παπαδόπουλο να αναθεωρήσει την αλαζονική άποψη ότι είναι «ο εις και μόνος». Ο σεξπικικός Άμλετ παραδέχθηκε ότι «κάτι σάπιο υπάρχει στο βασίλειο της Δανιμαρκίας». Ας μην μετατρέψουμε και την Κύπρο, σε βασίλειο...

Ιωνάς Νικολάου
Βουλευτής ΔΗΣΥ